

Català per a no-catalanoparlants

Nivell intermedi

Competència lingüística comunicativa

A. Competència pragmàtica

1. Funcions

1.1. Coneixements i informació

Afirmar, negar; anunciar (projectes, decisions...); assentir, dissentir; classificar; comparar; confirmar la veracitat d'un fet; descriure (canvis...); donar informació (sobre persones, llocs, fets, esdeveniments, hàbits, comportaments, costums...); evocar; expressar coneixement o desconeixement; expressar dubte; identificar/-se; narrar un fet o esdeveniment passat; recordar alguna cosa a una persona, comprovar i expressar si es recorda una cosa; rectificar.

1.2. Opinions, creences; hipòtesis

Expressar una opinió, argumentar una opinió; expressar acord i desacord; expressar una creença; formular hipòtesis (sobre persones, coses, fets o esdeveniments...); predir; suposar; valorar un fet (com a probable, improbable o com a aparent).

1.3. Propòsits d'acció: intencions, decisions, voluntat

Acceptar o refusar un suggeriment; expressar el propòsit, la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; oferir alguna cosa; oferir ajut; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; negar-se a fer una cosa.

1.4. Actes directius i persuasius (que tenen com a finalitat que la persona destinatària faci o no faci alguna cosa)

Demandar consell i aconsellar, recomanar; advertir; alertar; animar; demanar i donar instruccions; demanar i donar permís; donar ordres; demanar alguna cosa, demanar ajut, demanar que alguna persona faci alguna cosa com a favor, necessitat o obligació; sol·licitar; dispensar a algú de fer una cosa; demanar si es coneix una informació, demanar confirmació sobre la veracitat d'un fet, verificar una informació; demanar informació; demanar opinió; demanar sobre el propòsit, la intenció o la voluntat de fer una cosa; prohibir; proposar, suggerir; queixar-se, reclamar; recordar alguna cosa a una persona; recriminar.

1.5. Sentiments, actituds, estat físic i anímic

Expressar estat físic, de salut o d'ànim; admiració; decepció; afecte, amor, odi; simpatia, antipatia; alegria o felicitat, tristesa; ansietat; aprovació i desaprovació; diversió, avorriment; confiança o desconfiança; desig; rebuig; fàstic; desinterès i interès; indiferència; dubte; esperança; dolor, alleujament; irritació; preocupació; sorpresa; temor; tranquil·litat.

1.6. Relació social; actituds envers les altres persones

Presentar/-se i respondre a una presentació; saludar, respondre a una salutació; acomiadar-se, respondre a un acomiadament; convidar, acceptar o declinar una

invitació; agrair, respondre a un agraïment; atreure l'atenció; demanar disculpes i perdó, perdonar; donar, acceptar i refusar excuses; donar la benvinguda; expressar aprovació; felicitar i respondre a una felicitació; interessar-se per algú o per quelcom, respondre a mostres d'interès; lamentar.

2. Competència sociolingüística

Atès que la llengua és un fenomen sociocultural que incideix en la forma en què les persones es comuniquen i que comporta una manera de veure i d'entendre el món, cal posar l'accent en els aspectes de l'ús de la llengua, que es relacionen amb aquest fenomen i que conformen la competència lingüística. A continuació es llisten els aspectes que caldrà incorporar en el curs del procés d'ensenyament-aprenentatge d'aquest nivell:

2.1. Marcadors lingüístics de relacions socials que reflecteixen les diferències en l'estatus de les persones interlocutores, la proximitat de la relació i el registre del discurs i es manifesten en:

- La selecció i l'ús de les salutacions de rebuda, presentació, comiat.
- La selecció i l'ús de les formes de tractament: formal i informal.
- Les convencions en els torns de paraula.

2.2. Fórmules de cortesia que varien d'una cultura a una altra, la inadequada aplicació de les quals entrembanca o impossibilita el funcionament dels principis de cooperació i pot comportar malentesos interculturals.

2.3. Diferències de registre referides a diversos usos de la llengua en contextos diferents:

- formal
- estàndard
- informal

2.4. Iniciació al reconeixement d'alguns indicadors lingüístics com ara l'accent i el lèxic, i aspectes paralingüístics i de llenguatge corporal elementals, per facilitar la comprensió de la llengua que s'aprèn.

B. Competència discursiva

El text com a unitat mínima de comunicació (discurs oral i discurs escrit).

1. Organització del discurs

1.1. Adequació al context

Relació del text amb la situació de comunicació.

Identificació i/o selecció de:

- 1.1.1. Els indicis situacionals: lloc, canal, persones interlocutores i relació entre ells.
- 1.1.2. Funció comunicativa del text.
- 1.1.3. Tipus de text i format.
- 1.1.4. Varietat i registre: llengua oral/llengua escrita; registre formal/informal; neutre; varietat estàndard/no estàndard.
- 1.1.5. Tema: enfocament i contingut.

1.2. Coherència textual

El text com a unitat global de significat.

1.2.1. Pertinència del contingut.

Selecció de contingut rellevant.

1.2.2. Estructuració del contingut.

Ordenació lògica de les idees.

1.2.3. Selecció de les estructures morfosintàctiques i del lèxic adequats.

1.3. Cohesió textual.

Organització interna del text. (Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual; relacions sintàctiques i semàntiques - fenòmens gramaticals i lèxics - que connecten els enunciats d'un text entre si)

1.3.1. Inici del discurs

- Mecanismes iniciadors (presa de contacte). Fórmules per iniciar cartes i correus electrònics: *Estimada/Benvolguda Maria*. Inici de contacte telefònic: *Que puc/podria parlar amb el senyor Vidal?* Interpel·lacions: *Disculpi/-a/-eu*
- Introducció del tema: *Pel que sembla...; L'altre dia...; Es veu que...; Saps que...?; Vols que t'expliqui una cosa...?; Una pregunta...; Avui parlaré de/sobre; Ara veurem;*
- Tematització: *I la Marta, amb qui surt ara?; A l'Enric, li he promès una bicicleta; Això que dius..*

1.3.2. Desenvolupament del discurs

- Desenvolupament temàtic

Manteniment del tema

- Coreferència anafòrica/catafòrica. Substitució d'elements esmentats o per esmentar en el discurs per proformes: articles determinats (*Vull comprar-me un pis. El pis ha de ser més gran que el que tinc*); pronoms tòpics i àtons de tercera persona: pronoms *hi, en i ho* (*L'Andreu ja no viu aquí, que no ho sabies?; No queda pa, compra'n*); indefinits i quantificadors propis del nivell; ordinals (*El text està dividit en tres paràgrafs: en el primer..*); adverbis; interrogatius; proverbi actiu: *fer-ho* (*Volia trucar-li, però al final no vaig fer-ho*); noms genèrics amb funció anafòrica (*home, dona, noi, noia, nen, nena, persones, gent, coses, tio* (col·loquial), *paio* (col·loquial) (*En Martí està molt trist; el pobre noi s'ha enfadat amb la seva xicota; M'han agradat els teus amics; són una gent/unes persones molt agradable/s*). Concordança dels temps verbals i dels marcadors temporals propis del nivell.

- El·lipsi de l'antecedent de les frases de relatiu i del nucli del sintagma nominal amb complement sintagma preposicional: *Qui és aquella noia? -Quina, la de les cues/la que porta cues?*

- Repetició (eco lèxic, sinònims, antònims, hiperònims, hipònims, camps lèxics).

- Reformulació. Paràfrasi i aclariments: *vull dir..., és a dir...*

- Èmfasi: *de debò, de veritat, és clar que sí/no.*

Expansió del tema

- Exemplificació: *Per exemple...*

- Al·lusions, referències, cites i evocacions: *Com deia el poeta...; Com diu la llei...; Recordem el que havia dit; No oblidem...; Cal recordar...*

- Definicions: *En altres paraules...; És a dir...*

- Enumeració, seqüenciació temporal: *En primer lloc...; D'entrada...; Finalment; En últim lloc...*

- Reforç. Precisió/matisació: *Això vol dir que...; O sigui..*

- Contrast: *Mentre que; Tot i això; En canvi*

- Introducció de subtemes: *A més...; D'altra banda...; Sobretot...*

- Personalització: *Segons la meva opinió; Personalment...;*

Canvi temàtic

- Digressió: *Per cert...*

- Recuperació del tema: *És a dir...; Vull dir...; Llavors...; Aleshores...*

La connexió: ús d'elements d'enllaç i organització del text.

Connectors textuais:

- Addició: *Doncs (bé); Fins i tot;*
- Contrast: *En canvi; Això sí; Si no;*
- Finalitat: *Perquè...*
- Causa: *Ja que; Per culpa de...;*
- Conseqüència: *Per tant; És per això que; Així doncs; Llavors; Aleshores*
- Condició: *En cas que; Només que.*

1.3.3. Conclusió del discurs

- Resum/Recapitulació: *Així doncs, Total que; Així que; Per tant, doncs; Llavors, doncs; Aleshores (doncs); Finalment (doncs);*

• Indicació de tancament textual i tancament textual: *Per tant; Així doncs; Finalment.*

1.3.4. Discurs oral: iniciació i manteniment (recursos específics).

- El torn de paraula: presa, manteniment i cessió: *Puc/Em deixes parlar/dir una cosa...; Només et vull/volia/voldria dir una cosa; Es pot parlar?; Et molesta/T'importa si dic una cosa; Em deixes/deixaries dir una cosa; Deixa'm parlar; deixa'm continuar; Puc parlar?; Digui, digui; Diques; parla, home, parla; Ara et toca a tu.*

• Paper de la persona interlocutora.

Demostració de la comprensió: *(Ah,) Entesos; (Ah,) D'acord;*

Demostració d'incomprensió: *No m'ha quedat prou clar; No sé què volies dir;*

Petició d'aclariments: *Què has volgut dir amb això; Explica't millor; Per què ho dius, (això)?; Com ho saps, (això)?; Qui t'ho ha dit, (això)?; Com és, (això)?; Com pot ser, (això)?;*

Demostració d'implicació: *Ah, sí?; Oh!; Què dius ara?; És clar; I tant; Déu n'hi do; I ara...; Això rai; Vaja!, Vols dir...?; Què dius ara!; oh!... Doncs sí; Perfecte; Molt bona idea; D'acord; Som-hi; Que interessant!; I què més!;*

Petició de confirmació/opinió: *M'has entès?; No sé si m'has entès; Entens el que vull dir; Queda clar?; Ha quedat clar?; Què en penses?; Què et sembla?; Ho veus?;*

Recursos dilatoris: ús de mots falca: *O sigui...; és a dir...; doncs...; mira...;*

Autocorrecció, rectificació, expressió de dubte: *El que vull dir és que; Potser; Potser sí/no; Pot ser que sí/no; És possible.*

• L'entonació com a recurs de cohesió del text oral.

1.3.5. La puntuació com a recurs de cohesió d'un text escrit: usos dels signes de puntuació.

• El punt i seguit com a continuïtat temàtica. Punt i a part per posar fi a l'exposició d'un tema o idea. Punt final en la configuració d'un text.

• La coma.

Incisos en l'enunciat.

Dates en cartes i documents: *LLeida, 9 de febrer de 1961.*

Davant de coordinades adversatives i distributives: *M'agraden els pastissos, però no en puc menjar.*

Vocatiu de posició intermèdia.

- Els dos punts: reproducció d'una cita en estil directe.
- Els punts suspensius: expressió de dubte, temor, suspens.
- Els parèntesis: intercalació d'informació secundària en el discurs: *L'escriptor català Jordi Puntí (Manlleu, 1967) ha...*

2. Textos i àmbits d'ús

2.1. Expressió i interacció oral

2.1.1 Converses de caràcter col·loquial i transaccional sobre temes familiars, d'interès personal o relatius a la vida quotidiana (família, aficions, feina, viatges...).

2.1.2. Descripció i narració de fets.

- 2.1.3. Explicacions argumentades sobre projectes, opinions, sentiments i estats d'ànim.
- 2.1.4. Intervencions o parlaments breus (preparats o no) en situacions socials informals i semiformal (celebracions, dols, trobades acadèmiques o professionals...), cara a cara o davant d'una audiència.
- 2.1.5. Participació en activitats d'aprenentatge i d'avaluació (*role-play*, simulacions, enquestes, entrevistes).
- 2.1.6. Utilització dels mitjans que ofereixen Internet i les TIC.

2.2. Expressió i interacció escrita

- 2.2.1. Cartes personals per descriure experiències i impressions, fer projectes, suggeriments, donar i demanar consell, queixar-se, convidar, acceptar i refusar invitacions...
- 2.2.2. Textos de caràcter personal: diari, apunts, notes, pàgines personals a Internet...
- 2.2.3. Activitats d'aprenentatge i avaluació (narracions, escriptura creativa, col·laborativa...)
- 2.2.4. Contribució a material de l'aula o de l'escola, revista de l'escola o grup d'oci...
- 2.2.5. Participació en *xats*, *blogs*, i altres mitjans que ens ofereixen Internet i les TIC.
- 2.2.6. Escriure per comunicar o compartir opinions, etc. i també pel plaer d'escriure (o jugar amb la llengua): poemes, breus textos literaris, cançons, etc.

2.3. Comprensió oral

- 2.3.1. Documents àudio i audiovisuals (textos senzills, en llengua estàndard, de situacions habituals de la vida quotidiana).
- 2.3.2. Notícies, reportatges, dibuixos animats i pel·lícules emesos per ràdio o televisió, en llengua estàndard, sobre temes de la vida quotidiana.
- 2.3.3. Espectacles en directe (teatre, cinema, comentaris esportius, cançons...) en llengua estàndard sobre temes de la vida quotidiana.
- 2.3.4. Conferències i xerrades com a activitat d'aprenentatge o en situacions de l'entorn social i laboral de l'estudiant.

2.4. Comprensió escrita

- 2.4.1. Lectures graduades i novel·les curtes en versió original, sempre que el tema sigui conegut.
- 2.4.2. Textos de diaris o revistes sobre temes de la vida quotidiana o de l'interès de l'estudiant.
- 2.4.3. Activitats d'ensenyament-aprenentatge i d'avaluació, i explicacions sobre la llengua (metallenguatge).
- 2.4.4. Diccionaris, gramàtiques i enciclopèdies.
- 2.4.5. Cançons i poemes.

2.5. Mediació oral i escrita

- 2.5.1. Fer d'intermediari/ària en transaccions i situacions socials per a amistats, família, convidats estrangers...
- 2.5.2. Fer d'intermediari/ària per a la comprensió d'avisos (orals i escrits), menús, cartells, fulletons informatius.
- 2.5.3. Resum de l'essencial d'articles curts de diaris i revistes, entre L1 i L2.

C. Competència lingüística.

1. Lèxic i aspectes semàntics

- 1.1. Repertoris lèxics relacionats amb els temes i amb els àmbits de la vida quotidiana.
- 1.2. Famílies lèxiques (sinònims, antònims i mots polisèmics).
- 1.3. Paraules compostes i derivades. Formació de noms per derivació. Suffixos més freqüents relacionats amb activitats i oficis (*escombriaire, dentista...*), llocs (*fusteria...*), gentilicis (*anglès, canadenc...*), acció (*aplaudiment, assegurança...*), estats o qualitats (*tristor...*), dimensions (*homenet...*), doctrines o ideologies (*islamisme...*), plantes i arbres fruiters (*roser...*). Formació d'adjectius avaluatius o valoratius per prefixació (*agradable / desagradable*).
- 1.4. Abreviacions, símbols i sigles.
- 1.5. Interjeccions i onomatopeies.
- 1.6. Mots transparents o pròxims. Falsos amics.
- 1.7. Préstecs i mots d'origen estranger.
- 1.8. Frases fetes, dites i refranys.

2. Morfosintaxi

Elements constituents de l'oració

2.1. El substantiu

2.1.1. Tipus de substantius (comptable/incomptables, individuals/col·lectius, comuns/propis).

2.1.2. Morfologia del substantiu.

- Gènere. Casos especials: noms que canvien de significat segons el gènere (*son, llum, terra, clau, fi...*).
- Nombre. Noms invariables: noms que només tenen la forma del plural o del singular (*el nord, la gana, les ganas, les pessigolles, les setrilleres, els afores...*).

2.2. Els determinants

2.2.1. Articles.

• Article definit: Usos de l'article definit per determinar un nom que implica la noció d'unicitat o d'un valor genèric (*el sol, l'univers, el vi, els habitants de Girona, les aranyes...*); d'abstracció (*l'amor, l'amistat...*); de dixi (*dóna'm la samarreta*); d'anàfora (*dóna'm la blava*) i de substantivació (*el perquè de tot plegat*); ús amb els dies de la setmana i les dates. Restriccions sintàctiques de l'article definit.

• Article indefinit: conceptes comptables, mesures o porcions de substàncies incomptables (*Vols un cafè?* = una tassa de cafè), valor intensificador (*Tinc una gana...!*). Restriccions sintàctiques de l'article definit.

• Absència d'article: davant de conceptes incomptables indeterminats sense referència prèvia (*He comprat vi*); de sensacions, sentiments o nocions abstractes que actuen com a complement verbal (*Tenim gana*); de substantius que formen part d'un S. Prep. (*cadira de rodes*).

• Article personal. Restriccions d'ús per registre.

2.2.2. Quantificadors: *cap, prou, gaire* en frases interrogatives. Formes, posició i combinatòria amb altres determinants. Indefinits (*cada un/una, cadascun/a*).

2.3. Els pronoms

2.3.1. Els pronoms personals.

• Formes àtones en posició enclítica en funció de CD (*-me, -te ('t), -se ('s), -nos ('ns), -vos (-us), -lo ('l), -la, -los ('ls), -les, -ne ('n), -ho*).

- Formes àtones en posició enclítica en funció de CI (-*me*, -*te* ('t), -*li*, -*nos* ('ns), -*vos* (-*us*), -*los*).
 - Combinació dels pronoms febles davant i darrere del verb. Ordre, posició, morfologia i convencions ortogràfiques. Els pronoms de primera i segona persona, els pronoms de tercera persona (*el*, *la*, *els*, *les*, *li* (*hi*)), el pronom reflexiu *es*, el pronom neutre *ho*, els pronoms adverbials *en*, *hi*. Formes col·loquials d'algunes combinacions de pronoms febles: *l'hi* (*li ho*), *els hi* (*els ho*)
 - *En* i *hi* en funció de règim preposicional (*no t'hi capfiquis*, *pensa-hi*; *recorda-te'n...*)
 - *En/hi* locatius.
 - Usos emfàtics dels pronoms personals (*No us espavilareu mai*, *vosaltres*)
- 2.3.2. Els relatius de subordinades substantives (*aquell/a/s/es + que*; *el/la/els/les + que/qui*).
- 2.3.3. Els determinants com a pronoms. Quantitatius (*tot/a/s/es*, *tots/es + dos/dues* o altres numerals; *cap dels dos/dues + altres numerals*; *cap* en frases negatives i interrogatives). Indefinits (*qualsevol*, *l'un/a*, *l'altre/a*, *cadascú/cadascuna*, *cada u/una*).

2.4. L'adjectiu

2.4.1. Morfologia de l'adjectiu.

- Grau. Comparatiu (*més/menys/(no) tan + adjectiu + que*) i superlatiu (*el més + adjectiu/menys + adjectiu /millor/ pitjor/ superior/ inferior/ màxim/mínim*)
- Posició. Anteposició de l'adjectiu amb valor emfàtic (*És un gran home*) i amb canvi de significat (*És un home pobre / És un pobre home*).

2.5. El verb

2.5.1. Tipus de verb

- Verbs que es conjuguen amb pronom (*veure-hi*, *sentir-hi*, *tornar-hi*, *anar-se'n...*).

2.5.2. Formes no personals

- Infinitiu simple: confusions de conjugació (*admetre*, *emetre...*); la tercera conjugació: verbs amb increment i sense increment -*eix*. Infinitiu compost.
- Gerundi simple en les tres conjugacions. Funcions sintàctiques dins de l'oració (*pujant a mà dreta...*)
- Participis regulars i irregulars en les tres conjugacions. Formes irregulars: terminacions irregulars diverses en el participi (*entès*, *resolt*, *establert...*). El complement predicatiu: concordança amb el subjecte i el verb. Concordança del participi del perfet d'indicatiu amb el pronom de CD (*L'has llegida, aquesta novel·la?*).

2.5.3. Temps i aspecte

Temps verbals d'indicatiu

- Present. Fenomen de velarització en el present d'indicatiu (*conèixer*, *seure*, *dir-se*, *dur*, *estar*, *poder*, *prendre*, *ser*, *tenir*, *venir*, *voler*, *viure*). Alternança e/ a, u/ o en la conjugació d'alguns verbs (*trec/ traïem*, *surto/sortim*). Canvis de u per v (*beu/bevem*). Canvis de u per i (*cau/caïem*). Terminacions amb so oclusiu (*sap*, *rep...*).
- Reforços vocàlics de la 2a i 3a persona del singular (*creixes*, *obre*).
- Contrast de passats entre perfet, passat perifràstic i imperfet.
- Plusquamperfet.
- Imperfet. Radical rizotònic dels verbs de la 2a conjugació: *dir* (*deia*), *fer* (*feia*), *seure* (*seia*), *riure* (*reia*), *treure* (*treia*), *caure* (*queia*), *dur* (*duia*); elisió de la d del radical en els verbs acabats en -*ndre* (*aprenia*); canvi de la -u- per -v- en els verbs *deure*, *escriure*, *viure*, *ploure...*; verb *ser* (*era*, *eres...*).
- Condicional simple (*Em van dir que vindrien*): construcció d'infinitiu + -*ia*, -*ies*, -*ia*, -*íem*, -*íeu*, -*ien*. Elisió de terminació vocàlica d'infinitiu dels verbs acabats en -*re*: *perdrí*, *escriuria...*).

Temps verbals de subjuntiu

- Present. Formes regulars. Formes irregulars: velarització del radical
- Imperfet. Formes regulars. Formes irregulars: velarització del radical. Alternances u/o entre present i imperfet (*vulgui / volgués*).

- Perfet.

Imperatiu

- Formació de l'imperatiu regular i excepcions (*digues, sàpigues, vés, fes, vine...*)

Aspecte

- Terminatiu: plusquamperfet d'indicatiu (*Quan vaig arribar ja se n'havia anat*) i perfet de subjuntiu (*Quan hakis acabat, avisarem els teus pares*)
- Imminència: *estar a punt de* + infinitiu, *anava a* + infinitiu.

2.5.4. Modalitat

- Asseveració: *et dic que / t'asseguro que/de veritat que/ de debò que* + Oració.
- Referència: *dir/assegurar/explicar que* + Oració.
- Coneixement: *saber* + Oració / *conèixer* + SN.
- Evocació: *pensar en / recordar(-se de)* + Oració.
- Certesa: (*no*) *ser cert/veritat/fals/mentida* + *que* + Oració.
- Convicció: (*no*) *creure/estar segur/estranyar que* + Oració.
- Necessitat: (*no*) *caldre* + *que* + present/imperfet de subjuntiu; *ser necessari, ser imprescindible, fer falta* + infinitiu / *que* + present/imperfet de subjuntiu.
- Obligació: *haver de* + infinitiu (passat i futur); imperatiu.
- Capacitat: *poder* + infinitiu; *saber* + infinitiu.
- Permis: *fer res* (present) + *que* + present de subjuntiu.
- Conjectura: *deure* + infinitiu compost; *pot ser que* + present de subjuntiu (present de subjuntiu dels verbs regulars i d'alguns verbs irregulars: *tenir, ser, fer, haver-hi, saber...*); *potser* + indicatiu; *suposar/imaginar/sospitar* + *que* + Oració.
- Esperança: *esperar que / tant de bo que* + Oració.
- Dubte: *no saber/no estar segur de* + Oració; *qui sap si/vés a saber si* + Oració.
- Possibilitat: (*no*) *ser possible que* + Oració; (*no*) *ser impossible que* + Oració.
- Desig: *Voler que/ Agradar que...* + Oració.
- Probabilitat: *És probable que* + Oració; *deure* + infinitiu compost.

2.5.5. Veu

- Passiva reflexiva (*Es lloga pis*)

2.6. Les preposicions

2.6.1. Funcions

- Preposicions. Ús preceptiu de *a* i ús preferent de *a* o *en* (*Ha de ser en algun carrer; En quina situació ens hem de veure*). D'origen o procedència: *a partir de*. De temps: *per*. De mode o característica: *amb, sense, de, per, a, segons*. D'instrument: *a, amb, en, per*. De pertinença: *de*. De companyia: *amb*. D'agent: *per, de*. De causa o motiu: *a, per, de*. De finalitat: *per (a)*. D'inclusió o exclusió: *amb, de, sense*. De tema: *sobre*. Introdutores de complement verbal: per introduir el CD que ha estat substituït pel pronom partitiu *en: de* (*No en tinc, de cotxe*); per introduir l'adjectiu que determina el CD que ha estat substituït pel pronom partitiu *en: de* (*No en tinc, de vermells*); presència i absència de la preposició *a* davant de CD; per introduir el CI: *a, per a*; per introduir el complement de règim preposicional: *en, de, a...*
- Locucions preposicionals. De posició relativa: *al voltant de, als afores de, a la vora de, al capdamunt de, al capdavant de, a* + indicació de longitud o de temps + *de* (*A dos quilòmetres d'aquí; A deu minuts de casa*). De causa o motiu: *gràcies a, a causa de, per culpa de*. D'oposició: (*en*) *contra (de)*. De substitució: *en comptes de, en lloc de*. De finalitat: *a favor de*

2.7. Els adverbis

2.7.1. Tipus d'adverbis i locucions adverbials

- De temps. Referència temporal de passat: *abans-d'ahir*; adjectius femenins amb sufix *-ment* (*últimament*). Referència temporal de futur: *demà, d'aquí a, demà passat, d'ara endavant*. Anterioritat: *una estona abans*, quantificadors + *hora/dia/setmana/mes/any abans*. Posterioritat: *l'endemà, al cap d'una estona, al cap de* + quantificador + *hora/dia/setmana/mes/any, l'any/el mes/la setmana que ve/vinent, l'any/el mes següent, una estona després/ més tard*, quantificador + *hora/dia/setmana/mes/any després/més tard*. Imminència: *de seguida, com més aviat millor*. De simultaneïtat: *mentre*. De seqüència: *llavors, en aquell moment, des d'aquell dia, des d'aleshores, des de* + període temporal, *fins a* + període temporal.
- De lloc. Situació: *pertot arreu, a tot arreu, enlloc, al voltant, al racó, a l'altra banda, a l'altre costat, als afores, enmig*. Direcció: *amunt, avall, al capdamunt, al capdavall*.
- De mode: *de debò, de veritat, a peu, de franc, al comptat, per sort, per casualitat, de cop, de sobte, sobretot...*
- De grau quantitatiu: *si fa no fa, fins i tot*.
- D'interrogació: *com, quan, on, quant; per què, per a què...*
- D'afirmació: *de debò*
- De negació: *de cap manera*.

L'oració

2.8. L'oració simple

2.8.1. Ordre dels constituents.

- Canvis de l'estructura canònica: posposició del subjecte (*Aquest matí ha arribat una carta; es venen pisos*); tematitzacions: construccions emfàtiques amb pronoms (*De patates, n'hi ha? A Barcelona hi plou; La Rosa, no l'he vist avui...*); posició i organització interna de les combinacions de pronoms.

2.8.2. Tipus d'oració simple.

- Oració dubitativa (*A la millor vindrà*).
- Oració desiderativa (*Tant de bo arribi d'hora*).

2.9. L'oració composta

2.9.1. La coordinació

- Oracions disjuntives: *o bé; o, si no*.
- Oracions adversatives: *tot i així, tot i que, encara que* (*Entenc el català, encara que no el parlo*).
- Oracions distributives: *l'un... l'altre*.

2.9.2. La subordinació

Oracions subordinades substantives:

D'infinitiu (en funció de Subj.: *Llegir t'ajuda a millorar el vocabulari*; de CD: *El metge m'ha prohibit fumar*).

Flexionades amb la conjunció *que* + oració subordinada en indicatiu o subjuntiu (en funció de Subj.: *No m'agradaria que ho sabés tothom*; en funció de CD: *Saps que no és veritat*; en funció de C. Règ.: *No estic gaire segur que vingui*)

• Oracions subordinades adverbials:

Temporals: *mentre* (*mentre vivia a Mallorca estudiava turisme*), *ara que, sempre que, abans que, després que, des que, fins que*.

Modals: (*tal*) *com* (*Ho he fet com em vas dir*)

Condicionals: *si* + imperfet de subjuntiu + condicional simple (*Si acabés la carrera aquest any, me n'aniria a l'estranger*); *si* + present d'indicatiu + present d'indicatiu (*Si acabo la carrera aquest any, me'n vaig a l'estranger*)

Causals: *per* + infinitiu (*L'han deixat fora per presentar-lo fora de termini*); *ja que* (*No l'han acceptat, ja que va presentar el currículum fora de termini*).

Finals: *perquè* (*Obro la finestra perquè es ventili*).

Consecutives: *que* (*És tan car, que no és vendrà mai*), *o sigui que*, *així que* (*Vas molt malament, així que espavila't*)

Concessives: *que* (*Que diguin el que vulgui: jo faré la meva*).

Comparatives: *igual de*, *més de*, *menys de*

3. Ortografia i aspectes gràfics

Consolidació i ampliació del continguts introduïts al nivell bàsic en el corpus lingüístic propi del nivell.

4. Fonètica i fonologia

Consolidació i ampliació dels continguts introduïts al nivell bàsic en el corpus lingüístic propi del nivell.